

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Defenditur testimonium ex Isa. 11. 1, & seq.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Christo Jesu certis argumentis addicemus. Idem eo est vaticiniorum genere, quibus multiplex inest significatio. Quædam enim ejus partes Christo Jesu & Salomoni communes sunt; puta Davide prognatum esse; Dei Filium esse, Christum natura, Salomonem gratia; Deo templum extruere; regem esse. Quædam ad Salomonem solum spectant: *Si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum.* Christo autem soli hæc competunt: *Stabilitam thronum regni ejus usque in sempiternum: atque hoc etiam: Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum usque in æternum ante faciem tuam, & thronus tuus erit firmus jugiter.* Regnum enim Salomonis æternum non fuit. Perennitatem sine carituram illic designari ostendit hoc loquendi genus, **עליון**, quo utitur Scriptor sacer. Scitum est enim Maimonide: **עליון**, non necessario significat æternitatem, nisi ei conjungatur **עליון**; idque vel post illud, ut **עליון**, vel ante, **עליון**. Idem arguitur præterea ex compluribus Scripturæ sacræ testimoniis, in quibus Davidi regnum promittitur, non diuturnum solum, quod in temporario Judæa regno verum fuit, sed nullis omnino annorum curricula determinandum, quod in solo Christi Jesu regno evenit. Tale hoc est ex octogesimo octavo Psalmo:

Maim. More
Nevoch, Part.
1. cap. 28.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ. In æternum servabo illi misericordiam meam, & testamentum meum fidele ipsi. Et ponam in seculum seculi semen ejus, & thronum ejus sicut dies cali. . . . Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: semen ejus in æternum manebit, & thronus ejus sicut sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in celo fidelis. Et illud Isaiæ de Christo: Multiplicabitur ejus imperium, & pacis non erit finis: super solium David, & super regnum ejus sedebit, ut confirmet illud & corroboret in judicio & justitia, à modo & usque in sempiternum. Necnon illud

Psalm. 88. 28.
& seq.

Isa. 9. 7.

Jer. 33. 17.

Jer. 33. 20. 21.

Dan. 2. 44.

Dan. 7. 14. 17.

Luc. 1. 33.

Jeremias: Quia hæc dicit Dominus, Non interibit de David vir qui sedet super thronum domus Israël: deinde: Hæc dicit Dominus, Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in tempore suo; & pactum meum irritum esse poterit cum David servo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet in throno ejus. Et istud Danielis de Christi regno: In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cali regnum, quod in æternum non dissipabitur, & regnum ejus alteri populo non tradetur: comminet autem & consumet universa regna hæc, & ipsum stabit in æternum: atque hoc quoque ejusdem Prophetæ: Et dedit ei potestatem, & honorem, & regnum: & omnes populi, tribus, & lingue ipsi servient: potestas æterna que non auferetur, & regnum ejus quod non corrumpetur. Vides omnem omnino extremitatem & determinationem à regno

Davidis & à regno Christi excludi. Unde Gabriel Angelus apud Lucam: Dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus, & regnabit in domo Jacob in æternum: & regni ejus non erit finis. Nempe hæc pertinent ad ea quæ attulimus Prophetarum prædicta, quibus non hunc affinxisset sensum Evangelista, nisi communi omnium consensu sic intelligi solita hoc tempore fuissent. Perperam ergo Grotius testimonium hoc Christianis eripit, nec quicquam aliud hic significatum esse vult, quam temporarii Davidis regni diuturnitatem, quæ annorum quingentorum spatium excessit. Ad Jesum item illud congruit: Ipse ædificabit domum nomini meo; Ecclesiam videlicet, quæ Domus symbolo sæpe in Libris sacris exprimitur. Sic David in Psalmis: Domum tuam decet sanctiando, Domine. Sic Angelus apud Lucam: Et regnabit in Domo Jacob in æternum. Sic Paulus ad Timotheum: Ut scias quomodo oporteat te in Domo Dei conversari, quæ est Ecclesia Dei vivi. Ergo hæc Nathanis vaticinatio, tanquam Christum Jesum sine dubio præmonstrans, à Paulo usurpatur: Cui enim dixit aliquando Angelorum, Filius meus es tu, ego hodie genui te? & rursum: Ego ero illi in Patrem, & ipse erit mihi in Filium?

*II. Si quis Isaiæ prædictum, quod ex undecimo capite attulimus, ut Jesum Jesse prognatum esse probaremus, alio detorqueere pareat quam ad Messiam, refragantes Judæos omnes experietur, ut supra demonstravimus in septima Propositione. Messiam certe Germis, & Floris, & Virgæ, & Radicis symbolis sæpe à Prophetis expressum ostendemus infra in hoc Parallelismo, & iisdem quoque à Novi Testamenti Scripturibus Jesum fuisse signatum. Spiritum Domini super Jesum requievit manifeste indicio declaravit Deus, tum cum Spiritus Dei descendit sicut columba, & venit super eum recens à Johanne baptizatum. Stetit Jesus in signum populorum, quod & de eo post Isaiam futurum prædixit Simeon: Ecce postus est hic in ruinam, & in resurrectionem multarum in Israël, & in signum cui contradicetur. Ipsum gentes deprecari ceperunt, tum cum ad eum vocatæ, Apostolis dicto audientes fuerunt. Judicavit in justitia pauperes, ita ut Justus **קרי' עקלו** sit dictus. Percussit terram virga oris sui, & spiritu labiorum suorum interfecit impium: bellator quippe Jesus. Idem tamen pacificus, quod lupi & agni, pardi & hœdi concordia Isaias significavit. Quæ omnia suis locis apparebunt in hoc Parallelismo.*

1. Reg. 7. 23.

Psalm. 92. 5.

Luc. 1. 33.

1. Tim. 3. 15.

Ebr. 1. 5.

Defenditur
testimonium
ex Isa. 11.

1. & seq.

Luc. 2. 34.